

הרה"צ ר' ישראל אליעזר הופשטיין

זצ"ל, האדמו"ר מקו'ניץ

(שדושים לפטירתו)

יוצרים עבודת ישראל בפועל.
מטעמי בריאות היה נאלץ האדמו"ר זצ"ל להחליף את האוויר ולצאת את הארץ. אבל החזון לשבת על אדמת ישראל עד הגאולה השלימה נשאר בלבו. כשנתמנה לרב ראשי באגודת הקהילה בפאריס, ששימש שם עד לי פרוץ המלחמה, יום לפני פלישת ה-נאצים ימ"ש יצא האדמו"ר מפאריס וסגר ביתו עם כל אוצר הספרים ה-עשיר שהיה לו וכן כלי כסף, מורשת אבותיו ממאות בשנים. השאיר הכל בדירתו כשרק מספר ספרים בידו. בעלותו לרכבת נאסר על ידי מש-טרת צרפת והוכנס ביחד עם כל יהודי הרכבת למחנה הסגר צרפתי. כאשר נודע למשטרת צרפת מי הוא האיש שנאסר החליטו מיד לשחררו. אבל הרבי צנה שיסכים להשתחרר רק אם ישחררו את כל היהודים ה-נמצאים במחנה אתו. הצרפתים נענו לבקשתו, והרבי בראש כל היהודים הועבר לעיר ניצה, ששל שפת הים התיכון. בניצה נתמנה הרבי לנשיא הסתדרות הרבנים של צרפת. המזון שניתן לרבי הוא חלק שוה בשהו והוא עצמו נשאר כמעט רעב. בינ-תיים שמו של הרבי הגיע לזשינגטון וממשלת ארה"ב שלחה דרישה בש-בילו ביחד עם שאר אנשי דת, וכך הגיע הרב בשנת 1948 לניו יורק ו-נתקבל שם בכבוד גדול. מעריציו הכינו לו דירה בשכונה דתית. בי-רגע שנכנס לדירתו לא נח ולא שקט במאמציו לקבל דרישות עבור היהודים שנסארו עוד בצרפת. וכך הציל יהודים רבים.

לאחר המלחמה הצולמית פניצו אליו, כל חסידי קו'ניץ כאן בארץ, וקבלנו עלינו מרותו, להמשיך את השלשלת של המגיד הק' מקו'ניץ. בשנת 1954 ביקר בישראל ואז היה לנו בית חסידים דקו'ניץ שנוסד על ידו. בשנת תרצ"ז הודיע לנו שבי-דעתו לעלות לארצנו עם המשפחה כדי להמשיך ולהגדיל את בית קו'ניץ. בשנת תשכ"ו שוב ביקר בארץ אחרי שהודענו לו שרכשנו לו דירה יפה בצפון תל אביב עם בית מדרש. אבל היו לו קושיים גדולים מצד גורמים שונים וחזר לארה"ב כדי לי-חסל את עניניו בגולה ולשוב לארץ כדי להמשיך בעבודתו להקים כאן בית כנסת בשם "עבודת ישראל" ע"ש המגיד זצ"ל. והנה נצחו ארזלים את המצוקים ונשמתו יצאה בסהרה.

הנני פומה בזה לקרוביו של אדמו"ר זצ"ל, מקו'ניץ, לחסידיו וידידיו לפי-עול בכוחות מאוחדים למען רצונו ושאיפתו לקיים בישראל בית חסיד קו'ניץ בשם "עבודת ישראל". והי-כדי לתת נחת רוח בנגזי מרומים לאדמו"ר הק' זצ"ל ומליץ טוב ב-עדגו עד ביאת המשיח וזוכה לשנה טובה ולגאולה שלימה.

נפתלי קירשנבויים

הלך מאתנו מבית חסידי קו'ניץ, האדמו"ר הרה"צ פאר ישראל ומיסד כפר חסידים ר' ישראל אליעזר זצ"ל. דור חמישי להמגיד מקו'ניץ ז"ע. הצטיין בכל המידות של בית קו'ניץ. עניו, אוהב ישראל למופת ו-אוהב ארץ ישראל מילדותו. עובד ה-שם בקדושה ובטהרה. דבקו בו חסידי קו'ניץ. ובטוב לבו משך אליו רבים מכל השכבות. כל מי שבא עמו ב-מגע גילה כלפיו חיבה יתרה שקשה לתארה. ההתרשמות מקלסתר פניו היתה עמוקה. שכן נחרטו בו כל קו-דמיונו של המגיד הק' מקו'ניץ. מ-פעם לפעם זכינו לשמוע מפיו תורה, בפסח ובשבתות והכל בנוסח של אהבת ישראל ובלהט של התרוממות הנפש. בהיותו בישראל מחודש שבט עד חודש סיוון.

כדאי להזכיר את המאורע הגדול אשר נפל לפני למעלה מארבעים שנה בבית המגיד הק' מקו'ניץ אשר שי-נה את כל סדרי החיים היום-יומיים של הבית והפיה חיים רעננים בלב תושבי העיר קו'ניץ וגם מחוץ ל-גבולותיה וחדר ללב כל החסידים הקרובים והרחוקים של הסביבה. ה-אדמו"ר ר' ישראל אליעזר זצ"ל ה-ליב את הלבבות בכל הזדמנות למען ארץ ישראל וקרא לנטוש את הגולה ולעלות ארצה. אך דבריו היו כקול קורא במדבר. לא כן באותו הלילה במוצש"ק י"ז אלול שנת תרפ"ד. בי-שעת סעודת מלחה מלכה, כרגיל ב-בית האדמו"ר יצאו מפיו דבריו ה-לוהטים על עליה לארץ ישראל. ה-פעם הכתה ההצעה הד מיוחד בלב השומעים וענו כולם פה אחד: "נע-שה ונשמע" כאשר תולחנו נלך! ועוד באותו ערב נחתם ההסכם בי-ראשי פרקים. בחרו בו כמקום ועד ובראשו, כמיסד ונשיא — הרב ר' ישראל אליעזר זצ"ל. האגודה נקראה "עבודת ישראל" ע"ש חיבורו הראשון של המגיד מקו'ניץ זצ"ל. מאותו יום היתה העיר קו'ניץ כמרקחה. מכל העברים נשמעה הקריאה. עולים ל-ארץ ישראל! השטח נרכש ע"י הרב האדמו"ר זצ"ל ועוזריו יחד עם חסידי יבלונג. והמגמה היתה — ה-ישובת חקלאית. השטח הגדול הזה עבר אחר כך לידי הקק"ל מטעמים כספיים ובטחוניים ונוסד המושב כפר חסידים.

האדמו"ר זצ"ל שנקרא בפי כל "הנשיא", נשא על שכמו את עול החברים. הוא דאג לכל אחד ואחד. הוא דאג גם לחיים הרוחניים שלא יכולע להם בעבודה קשה. הוא קיים לפני עליית השחר, התאספות בבית המדרש שבנו במו ידיהם ללמוד פרק משניות, דף גמרא ולהתפלל בציבור ובשירה ובזמרה הלכו אחר כך ל-עבודה. כדאי להזכיר כאן דברי מרן הרב קוק זצ"ל שאמר: המגיד הק' יצר "עבודת ישראל" בכח וחסידי